

Arrest

nr. 76 952 van 12 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekster stelt dat zij om praktische redenen, o.a. vertolking, de Tsjetsjeense zaken samen worden opgeroepen, zij zich niet vrij zou kunnen verdedigen en uitspreken in aanwezigheid van andere kandidaten uit haar geboortestreek. Verzoekster vraagt derhalve dat de zaak met gesloten deuren zou behandeld worden in toepassing van artikel 39/64 van de vreemdelingenwet.

Ter zitting wijst de voorzitter erop dat hij geen bijkomende vragen heeft en verzoekster stelt dat zij geen bijkomende verklaringen wenst af te leggen. Verzoekster handhaaft haar vraag naar een behandeling achter gesloten deuren niet.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Grozny, Tsjetsjenië. Op 29 november 2002 bent u op officiële wijze gehuwd met Y. I.(...). Omdat uw echtgenoot een extreem religieuze wahabiet was en u door hem werd mishandeld, bent u op 13 juni 2008 op religieuze wijze gescheiden van hem. Na uw scheiding, ging u terug bij uw ouders wonen. Uw broer zei u toen al dat u met niemand anders een relatie mocht hebben. Hij zou u vermoorden indien u dat wel deed. Echter, via de school waar u werkte als leerkracht, ontmoette u een vrouw, genaamd R. K. (...). U begon in 2009 een geheime relatie met haar. Het is immers volgens de islam niet toegelaten dat twee vrouwen een relatie hebben. In de avond van 4 of 5 augustus 2010 zaten u en R.(...) in een wagen op een afgelegen plaats. Net tijdens een intiem moment, werden jullie door twee politieagenten betrapt. Zij zeiden dat zij jullie hadden gefilmd met de camera op hun gsm. U en R.(...) dienden uit de wagen te stappen en jullie werden vervolgens vernederd en geslagen. Ook werd uw gsm afgenomen en er werd gezegd dat men uw familie zou inlichten. Opdat de politie dit niet zou doen, hebt u hen omgekocht met 11000 roebels en uw gouden ring. Op 10 augustus 2010 werd u door de politie opgebeld en er werd u gezegd dat u aan hen opnieuw geld diende te geven. Indien u dat niet zou doen, zouden zij uw ouders op de hoogte brengen. Ook uw vriendin R.(...) werd door de politie opgebeld en gevraagd om geld. Echter, geen van beide heeft nog geld aan de politie overhandigd. Omdat u bang was dat uw relatie met R.(...) alsook het incident bekend zou worden, besloot u uit Tsjetsjenië te vluchten. Ook R.(...) besloot te vluchten. Zij trouwde op 14 augustus 2010 in Tsjetsjenië met een man, met wie ze op 17 augustus 2010 naar Duitsland vertrok. U bent, met behulp van uw moeder, op 21 augustus 2010 samen met uw twee minderjarige kinderen vanuit Tsjetsjenië vertrokken. Op het moment van uw vertrek, was er niemand van uw familie op de hoogte van uw relatie met R.(...). U bent op 25 augustus 2010 in België aangekomen en diezelfde dag hebt u een asielaanvraag ingediend. In september 2010 heeft uw moeder nog twee convocaties voor u ontvangen. U werd hierbij opgeroepen om naar de Rovd Leninski te gaan. Uw moeder nam vervolgens contact op met u en zij vroeg waarom er convocaties waren voor u. U vertelde uw moeder over het incident in augustus 2010, maar u zei dat dit voorval met een man was gebeurd. U zei toen niets over R.(...). In oktober 2010 kwamen er enkele politiemedewerkers naar uw moeder om te vragen waar u was. Uw moeder vroeg vervolgens aan de politieagenten waarom u werd gezocht en de agenten vertelden uw moeder vervolgens over het incident met R.(...). Ook uw broer kwam dit te weten en hij zei tegen uw moeder dat indien hij u zou zien, hij u zou vermoorden. Uw vader is in juli 2011 overleden.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw rijbewijs, uw diploma, uw werkboekje, twee convocaties (dd.6/09/2010; 27/09/2010), een internetartikel over het homohuwelijk en een URL-adres van een internetartikel.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde dat u Tsjetsjenië hebt verlaten omdat u bang was dat de relatie met uw vriendin R.(...) bekend zou geraken. U was begin augustus 2010 immers door de politie betrapt en u werd nadien

door de politie gechanteerd. Omdat u bij bekendmaking van uw relatie met R.(...) zou kunnen vermoord worden, besloot u uit Tsjetsjenië te vluchten (CGVS gehoor 10/06/2011 p.11-12, 16, 19). U vreest bij terugkeer naar Tsjetsjenië dat u door uw broer zou worden vermoord (CGVS gehoor 1 p.21, 24; CGVS gehoor 28/07/2011 p.14). Ook vreest u dat de autoriteiten u iets zouden aandoen (CGVS gehoor 1 p.24; CGVS gehoor 2 p.14).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten niet geloofwaardig worden genoemd. U bent op 21 augustus 2010 vanuit Tsjetsjenië met minibus naar Dagestan vertrokken. Toen u in Dagestan aankwam, hebt u uw Russisch binnenlands paspoort en de geboorteaktes van uw twee kinderen afgegeven aan uw smokkelaar. Uw smokkelaar overhandigde de documenten nog aan een andere persoon en er werd u gezegd dat deze documenten naar uw moeder zouden worden opgestuurd (CGVS gehoor 1 p.6, 8). Echter, tot op heden heeft uw moeder niets ontvangen en is het niet mogelijk uw smokkelaar te bereiken om naar uw documenten te vragen (CGVS gehoor 1 p.6-7). U bent vervolgens vanuit Dagestan verder gereisd naar België in een personenwagen. U hebt geen enkel idee via welke landen of steden u bent gereisd (CGVS gehoor 1 p.9). Dat u zo weinig weet over uw reisroute, kan als weinig aannemelijk worden aanschouwd. Vervolgens was u ook niet op de hoogte van de reisdocumenten die onderweg voor u werden gebruikt. U verklaarde dat uw smokkelaar onderweg eenmaal uit de wagen is gestapt en dat hij voor u valse documenten bij zich had (CGVS gehoor p.9). Behoudens het feit dat u ook niet wist waar deze documentencontrole heeft plaatsgevonden (CGVS gehoor 1 p.9), bleek u geen enkele kennis te hebben over de gebruikte reisdocumenten. Zo wist u bijvoorbeeld niet welke nationaliteit u had volgens de valse documenten. Eveneens had u geen idee hoe de smokkelaar deze documenten voor u had geregeld (CGVS gehoor 1 p.9). Dat u zo weinig weet over uw reisweg en de gebruikte reisdocumenten, blijkt niet geloofwaardig. Bovendien dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u op voorhand geen enkele afspraak hebt gemaakt met uw smokkelaar in verband met mogelijke controles. Ook werd u tijdens uw reis naar België nergens iets gevraagd over uw reis of uw documenten (CGVS gehoor 1 p.9). Echter, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de smokkelaars bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en geen informatie kan geven over uw reisdocumenten, niet geloofwaardig. Op basis van deze vaststellingen ontstaat dan ook het vermoeden dat u uw ware reisroute en -documenten verborgen houdt. Bijgevolg wordt uw algemene geloofwaardigheid ernstig aangetast.

Bovendien werd de aannemelijkheid van uw actueel verklaarde vrees voor vervolging in Tsjetsjenië ondermijnd door de volgende vaststellingen. Zo verklaarde u dat er na uw vertrek uit Tsjetsjenië in september 2010 nog twee convocaties voor u werden afgeleverd bij uw moeder (CGVS gehoor 1 p.13). Tijdens uw eerste gehoor op 10/06/2011 kon u de betreffende convocaties niet voorleggen omdat deze documenten bij uw advocaat waren. U had immers enkele dagen voor uw eerste gehoor aan uw moeder gevraagd om de voornoemde convocaties naar uw advocaat door te sturen (CGVS gehoor 1 p.14).

Behoudens het feit dat uw advocaat tijdens uw eerste gehoor niet aanwezig was waardoor het Commissariaat-Generaal geen kennis kon nemen van de betreffende convocaties (CGVS gehoor 1 p.14), dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste gehoor weinig informatie kon aanreiken betreffende deze convocaties. Zo kon u niet aangeven concreet op welke data, voor welke zaak en in welke hoedanigheid u volgens de voornoemde convocaties diende op te dagen (CGVS gehoor 1 p.14, 24). Als verklaring voor uw onwetendheid stelde u dat toen de convocaties zelf nog niet had gelezen omdat die nog bij uw advocaat waren (CGVS gehoor 1 p.14). Echter, gezien u reeds in oktober of november 2010 door uw moeder werd ingelicht over het bestaan van deze convocaties (CGVS gehoor 2 p.7), mag van u worden verwacht dat u tijdens uw eerste gehoor in juni 2011 meer informatie kon aanreiken over de inhoud van de voornoemde documenten. Bovendien kon u ook niet concreet zijn over de personen die deze convocaties aan uw moeder hebben overhandigd (CGVS gehoor 1 p.14; CGVS gehoor 2 p.7). Nochtans hebt u sinds uw aankomst in België meerdere contacten met uw moeder gehad (CGVS gehoor 1 p.5; CGVS gehoor 2 p.6). De vaststelling dat er tijdens uw eerste gehoor een manifest gebrek aan kennis was over de enige relevante stavingstukken van uw verklaarde vervolgingsproblematiek in Tsjetsjenië, brengt de aannemelijkheid van uw asielverklaringen

op ernstige wijze in het gedrang. Bovendien wordt het opmerkelijk genoemd dat u niet eerder aan uw moeder had gevraagd om de betreffende bewijsstukken aan u over te maken. U gaf aan dat u niet dacht dat u deze documenten nodig zou hebben en dat uw advocaat u maar pas 'de laatste tijd' had gevraagd om deze documenten in België te laten bezorgen (CGVS gehoor 1 p.14; CGVS gehoor 2 p.7). Dat u sinds oktober of november 2010 tot juni 2011 dermate weinig geïnteresseerd was in de materiële aanwijzingen voor uw vervolgingsproblemen in Tsjetsjenië en u enkel op vraag van uw advocaat net voor uw gehoor op het Commissariaat-Generaal stappen hebt ondernomen om de betreffende convocaties aan u te laten bezorgen, kan niet aannemelijk worden genoemd indien er werkelijk sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging.

Wat overigens de voormelde convocaties (dd.6/09/2010; 27/09/2010) betreft, dient het volgende te worden opgemerkt. Op beide convocaties staat vermeld dat u wordt opgeroepen in hoedanigheid van getuige bij de OVD in Grozny. Uit deze convocaties kan op geen enkele wijze worden afgeleid op basis van welke feiten u door de autoriteiten in Tsjetsjenië wordt opgeroepen. Bovendien gaf u aan dat u zelf geen enkel idee heeft. U heeft zich hier immers niet verder over geïnformeerd en dit omdat u geen interesse heeft (CGVS gehoor 2 p.13). U weet verder ook niet u of op heden nog steeds wordt gezocht in Tsjetsjenië en of er reeds een officieel opsporingsbericht is geweest voor u. Ook weet u niet of u actueel wordt verdacht door de Tsjetsjeense autoriteiten (CGVS gehoor 2 p.13). Dergelijk manifest gebrek aan interesse naar de ontwikkelingen van uw vervolgingsproblematiek in Tsjetsjenië, ondermijnt de aannemelijkheid van de door u voorgehouden vrees. Wat verder het vormelijke aspect van de convocaties betreft, dient te worden opgemerkt dat er op geen van beide convocaties een officieel voorgedrukte hoofding aanwezig is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie wordt toegevoegd aan het administratief dossier, dat documenten in Tsjetsjenië gemakkelijk kunnen worden gekocht. Bijgevolg, gezien de relatieve waarde van documenten uit Tsjetsjenië, de beperkte informatie in de convocaties alsook het eerder vastgestelde gebrek aan uw kennis en interesse over de inhoud van de betreffende convocaties, dient te worden geoordeeld dat deze convocaties niet als overtuigende bewijsstukken voor uw asielrelaas worden aanschouwd.

Op basis van voorgaande vaststellingen dient overigens nog gewezen te worden op volgende vaststelling. Uit voorgaande beoordeling blijkt duidelijk dat u onaannemelijk weinig interesse hebt getoond voor de (vervolgings)activiteiten van de politiediensten na uw vertrek uit Tsjetsjenië. Echter, er dient benadrukt te worden dat net door deze activiteiten van de politiediensten uw familieleden kennis hebben gekregen van uw relatie met een vrouw en het incident van 4 of 5 augustus 2010. Toen u immers na de twee voornoemde convocaties niet bent opgedaagd bij de OVD in Grozny, werden uw vader, moeder en broer in oktober 2010 thuis benaderd door enkele politieagenten. Omdat uw moeder niet begreep waarom u werd gezocht, hebben de politieagenten alles over u verteld (CGVS gehoor 1 p.15, 20; CGVS gehoor 2 p.10). Op die wijze werd ook uw broer ingelicht, waarop hij vervolgens aan uw moeder heeft gezegd dat hij u zal vermoorden (CGVS gehoor 1 p.21, 26). Echter, u hebt sinds oktober 2010 onaannemelijk weinig interesse getoond voor de vervolging door de Tsjetsjeense autoriteiten en dit terwijl u sinds oktober 2010 wist dat diezelfde autoriteiten verantwoordelijk waren voor uw vervolgingsproblematiek binnen uw familie. Er dient te dus te worden geoordeeld dat het vastgestelde gebrek aan interesse voor dergelijk belangrijke aspecten van uw vervolgingsproblematiek in uw land van herkomst, de aannemelijkheid van uw asielrelaas an sich op ernstige wijze ondermijnt.

Tot slot dient nog gewezen te worden op het feit dat uw broer nog op 12 augustus 2010 voor u een nieuw rijbewijs bij de ROVD van Leninski district heeft afgehaald. Uw broer heeft hiervoor uw Russisch binnenlands paspoort gebruikt (CGVS gehoor 2 p.8, 12). Echter, deze gebeurtenis is weinig logisch te noemen in het kader van uw asielrelaas. Immers, op 10 augustus 2010 werd u door de politie (vermoedelijk van Staropromoslovsky) opgebeld die u vroeg om geld. Indien u geen geld zou bezorgen, dan zou uw familie over het incident van 4 of 5 augustus 2010 worden ingelicht. U hebt toen geen geld meer overhandigd (CGVS gehoor 2 p.12). Er dient te worden opgemerkt dat het feit dat er voor u een rijbewijs werd afgehaald louter twee dagen na voornoemd telefoontje van de Tsjetsjeense autoriteiten, uw verklaarde vrees voor vervolging ondermijnt aangezien u op die manier hoe dan ook onder de aandacht van de autoriteiten komt. Dat bovendien uw broer in uw plaats naar de autoriteiten is gestapt omdat u die dag diende te werken, wordt ook als weinig logisch aangeduid aangezien uw broer toen in kennis kon worden gesteld van uw relatie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten

gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het voorgelegde internetartikel over het homohuwelijk en homorechten kan niets wijzigen aan de voorgaande conclusies. Dit document biedt immers enkel algemene informatie over het homohuwelijk en homorechten in verschillende landen, maar biedt geen concrete ondersteuning voor uw asielrelaas. Het door u genoteerde URL-adres van een internetartikel, dat volgens u toegang gaf tot een internetartikel over de houding van de Tsjetsjeense president ten aanzien van homoseksualiteit in Tsjetsjenië (CGVS gehoor 1 p.25), bleek niet meer geactiveerd te zijn. Bijgevolg kan het betreffende URL-adres niets wijzigen aan de geformuleerde besluiten.

Eveneens uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw diploma en uw werkboekje hebben geen invloed op de voorgaande besluiten. Deze documenten bieden immers enkel informatie over uw persoonlijke identiteitsgegevens, uw opleiding en uw werkcarrière en deze informatie wordt door mij niet betwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 2 § 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 3 EVRM zoals gewijzigd door protocol nr. 11 met aanvullende protocollen nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève.

2.2. Verzoekster merkt op dat de kern van de zaak, namelijk haar seksuele geaardheid, haar intieme relatie met Raisa uiteindelijk geenszins betwist wordt in de bestreden beslissing terwijl blijkt dat Tsjetsjenië enige homoseksuele geaardheid negeert. Verzoekster citeert vervolgens uit een artikel van 3 juli 2011 (<http://www.gayrussia.eu/en/russia/2026>). Zij stelt dat de vraag naar de actualiteit van haar vrees zich niet stelt daar haar geaardheid immers constant blijft. Bovendien is deze ook door haar religie verboden. Nu homoseksualiteit in de Russische Federatie niet strafbaar is door de wet, bestaat er dus een materiële onmogelijkheid "de misdaad" als dusdanig op een oproepingsbrief te zien vermelden zodat verzoekster geen relevant bewijsstuk zou kunnen voorleggen. Wat de convocaties betreft, merkt verzoekster op dat zij hieraan geen bepalend belang hechtte daar deze convocaties enkel het "officieel" luik van de zaak betreffen, de autoriteiten. Verzoekster benadrukt in de eerste plaats dat zij vreest vermoord te worden door haar familie. Verzoekster ziet dan ook niet in bij wie zij zou kunnen gaan "informereren" nopens de stand van zaken bij de autoriteiten.

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van

het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad meent dat de verklaringen van verzoekster met betrekking tot haar seksuele geaardheid en problemen niet overtuigen. In haar Vragenlijst verklaart verzoekster dat zij intieme relaties begon uit te bouwen met vrouwen (stuk 10, nr. 5). Tijdens het gehoor van 10 juni 2011 (p. 17) ontkent verzoekster ooit met een andere vrouw dan R. een relatie gehad te hebben.

Wat de ontmoeting met deze vrouw betreft stelt verzoekster dat zij naar een speciale stille plaats gingen waar niemand komt en dit deden om apart te zijn (p. 11). Later tijdens het gehoor (p. 21) stelt verzoekster echter dat zij intieme momenten had in het appartement van haar vriendin en dat hetgeen in de auto voorviel spontaan gebeurde onderweg en niet gepland was.

Met betrekking tot het meedelen van het incident in de auto aan haar moeder ontkent verzoekster in het gehoor van 28 juli 2011 (p. 11) dat zij haar medegedeeld had dat het incident in de auto plaats had met een man. Zij heeft haar moeder niets verteld, maar de politie lichtte haar moeder in. Tijdens het gehoor van 10 juni 2011 (p. 15) stelde verzoekster dat zij haar moeder medegedeeld had dat het incident met een man was.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat zij zoveel als mogelijk contacten met Tsjetsjenen vermijdt en dat zij sinds haar aankomst in België reeds verscheidene opmerkingen heeft moeten verdragen, zelfs bedreigingen van Tsjetsjeense mannen die haar kledij en algemeen gedrag bekritisieren. Daarvoor koos zij een stad waar de Tsjetsjeense gemeenschap niet talrijk is. De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens de gehoren geen melding gemaakt heeft van deze problemen. Verzoekster stelde in antwoord op de vraag of zij zich enkel aangetrokken voelt tot vrouwen of ook tot mannen: *“Voorlopig vrouwen. Hier nog niets, nu nog in opvangcentrum en er zijn vele mensen van Tsjetsjenië”* (gehoor 10 juni 2011, p. 18). Noch in het eerste noch in het tweede gehoor van 28 juli 2011 heeft verzoekster enige melding gemaakt van problemen met Tsjetsjenen in België. Het opvangcentrum wordt niet gekozen door de asielzoeker, maar toegewezen door Fedasil en zij zou er met veel Tsjetsjenen verbleven hebben.

De Raad meent dan ook dat verzoekster de kern van haar asielrelaas namelijk haar homoseksuele geaardheid en de eruit voortvloeiende problemen en gevaar niet aannemelijk maakt. Derhalve is de in dit verband neergelegde documentatie niet relevant.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken, meer bepaald convocaties van de politie betreft, wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011). Daarenboven betreft het gekopieerde documenten die gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen zijn. Deze documenten hebben geen bewijswaarde.

Verzoekster heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS